

Szemelvények

„A közoktatás indikátorrendszere 2021”
című kiadványból

Közgazdaság- és Regionális Tudományi
Kutatóközpont

KÖZGAZDASÁG-TUDOMÁNYI INTÉZET

Szemelvények „A közoktatás indikátorrendszere 2021” című kiadványból

Budapest, 2022. május 25.

Szerkesztette: Varga Júlia (KRTK KTI)

A kötet szerzői:

Hajdu Tamás (KRTK KTI)

Hermann Zoltán (KRTK KTI)

Horn Dániel (KRTK KTI)

Hőnich Heléna (KRTK KTI)

Varga Júlia (KRTK KTI)

Kutatási asszisztens: Herskovits Dávid

Olvasószerkesztő: Székács István

Borító: Vigyázó Zsófia

Copyright © Közgazdaság- és Regionális Tudományi Kutatóközpont

Közgazdaság-tudományi Intézet, 2021

Borító © Vigyázó Zsófia, 2021

Bevezetés

Ez a kiadvány *A közoktatás indikátorrendszere 2021* című kötet indikátorai közül emel ki néhányat, egy-egy problémakör köré csoportosítva. A *Szemelvények* célja, hogy bemutassuk, az indikátorkötetekben közölt adatok lehetőséget adnak arra, hogy többféle indikátor segítségével vizsgáljunk meg a közoktatási rendszerben zajló egyes folyamatokat, valamint hogy arra is felhívjuk a figyelmet, hogy önmagában egy-egy indikátor nem feltétlenül elegendő annak megítéléséhez, hogy milyen változások, trendek láthatók az oktatási rendszerben, több indikátor figyelembevételével viszont jobban követhetők a folyamatok.

A közoktatás indikátorrendszere 2021 című kiadvány a KRTK Közgazdaság-tudományi Intézetében kidolgozott, 2015 óta két évente rendszeresen megjelenő indikátorrendszer negyedik kiadása. A 2021. évi kötet az indikátorok 2010 és 2020 közötti időszakra vonatkozó adatait tartalmazza, illetve a szakképzést nyújtó iskolák esetében a 2010 és 2019 közötti éveket öleli fel, mivel a szakképző iskolák 2020-ban átkerültek az Innovációs és Technológiai Minisztérium felügyelete alá, ezért ezek már nem szerepelnek a KIR-STAT-adatfelvételekben, az új statisztikai adatgyűjtés adatai pedig egyelőre nem álltak rendelkezésünkre.

Az indikátorrendszernek eddig tehát négy kiadása jelent meg: a 2015., a 2017., a 2019. és a 2021. évi. A kötetek azonos felépítést követnek, a nagyjából száz indikátor túlnyomó többségét mindegyik kiadás tartalmazza, így a legtöbb indikátor értékének változását közel húsz éven keresztül, a 2003 és 2020 közötti időszakra vonatkozóan kísérhetik nyomon az érdeklődők. Ezt megkönnyíti az is, hogy a 2017. évi kiadástól kezdve a kötetekben megtalálható linkekről letölthetők az egyes indikátorok adatai Excel-táblázat formátumban, (2019 óta már nem csak magyar, hanem angol nyelvű fejlécekkel is). Ennek illusztrálására a *Szemelvények*ben közölt néhány ábrát kiegészítettük a korábbi évek adataival is, és nem csupán a 2021. évi kiadványban közölt időszakra, hanem a 2003 és 2020 közötti évekre vonatkozóan mutatjuk be őket.

Az indikátorkötetek adattábláiban nemcsak az indikátorok országos, átlagos értékeit közöljük, hanem az adatok többféle bontását is, így például az indikátorok többségét bemutatjuk programtípusok, megyék, településtípus vagy a hátrányos helyzetű tanulók arányai szerint, illetve egyéb bontásokban is.

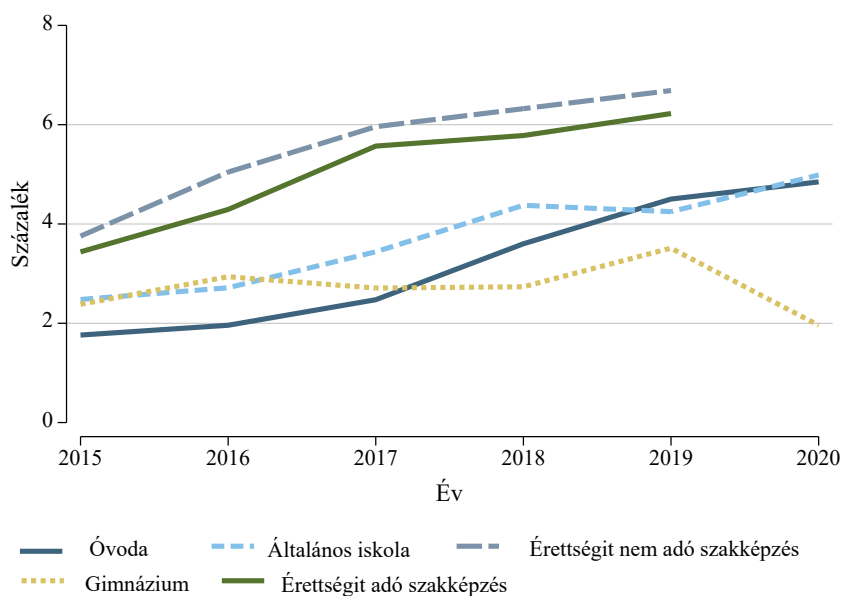
A kötetet, az előző kiadásokhoz hasonlóan, módszertani ismertető egészíti ki. A *Technikai útmutató* „*A közoktatás indikátorrendszere 2021*” című kiadványhoz közli minden egyes indikátor számítási módját és az egyes indikátorokhoz felhasznált adatok pontos forrását.

A *Szemelvények*ben két problémakört emelünk ki: a tanárhiány és az esélyegyenlőség kérdését.

Tanárhiány

Számos mutató változása arra utal, hogy az elmúlt néhány évben rendkívüli módon megnőtt a tanárhiány a magyar közoktatásban (1. ábra). A betöltetlen pedagógus-álláshelyek százalékaránya az összes pedagógus-álláshely arányában a gimnáziumokat leszámítva minden programtípusban jelentősen nőtt 2015 után. A szakképzést nyújtó középiskolai intézményekben 4-ről 6 százalékra, az óvodákban és általános iskolákban 2 százalékos körüli arányról 4,3 százalékra emelkedett az arány. (Ez az indikátor a korábbi kötetekben nem szerepelt, és csak 2015 óta állnak rendelkezésre az adatok, így csak azóta tudjuk az értékét nyomon követni).

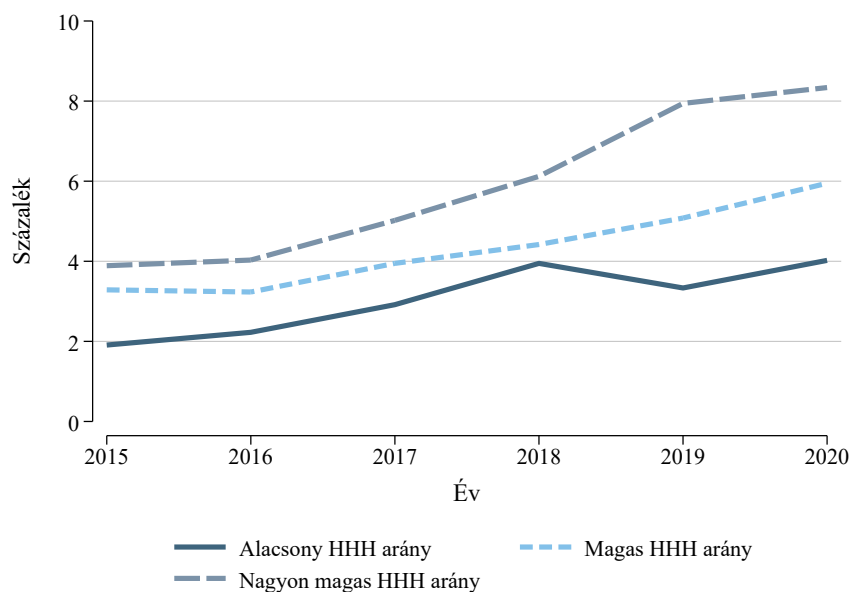
1. ábra: A betöltetlen pedagógus-álláshelyek százalékaránya az összes pedagógus-álláshely arányában programtípusok szerint (2015–2020)

A B2.11. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_11.xlsx

A tanárhiány azzal a következménnyel is jár, hogy a kedvezőtlenebb helyzetű iskolák állásait még nehezebb betölteni. Az általános iskolák közül például azok tudták legkevésbé betölteni tanári álláshelyeiket, ahol nagyon nagy volt a halmozottan hátrányos helyzetű (HHH) tanulók aránya. 2015-ben ezekben az intézményekben az álláshelyek 4 százaléka volt betöltetlen, 2020-ban már 8 százalékos (2. ábra).

2. ábra: A betöltetlen tanári álláshelyek százalékaránya az összes tanári álláshely arányában az általános iskolákban a HHH tanulók aránya szerint (2015–2020)

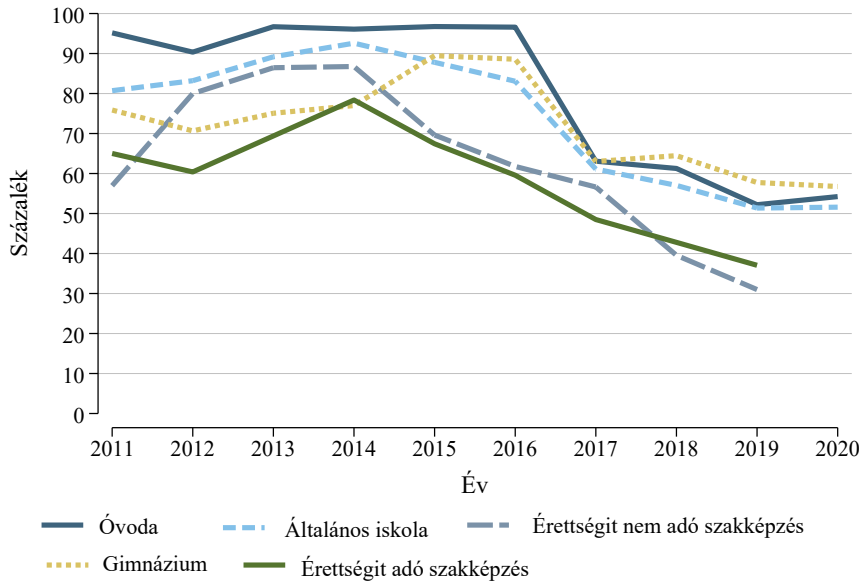
A B2.11. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_11.xlsx

A tanárhiány súlyosbodására utal az is, hogy a közoktatási intézményekben egyre kisebb arányban foglalkoztattak a tartósan távol lévő tanárok helyettesítésre pedagógusokat, mind az összes pedagógus, mind a tartósan távol lévő pedagógusok arányában. Mivel a tanárok elsősorban többsége nő, közülük sokan gyermekgondozási szabadságra mennek, vagy más okból vannak távol, így évről évre a tanárok 6 százalékos körüli arányban tartósan távol vannak az oktatástól (lásd a B2.8. indikátort).

2016 után valamennyi programtípusban erősen csökkent a helyettesítésre alkalmazott pedagógusok aránya (3. ábra). 2010 és 2019 között a közoktatási intézményekben a tartósan távol lévők arányában 80-ról 50 százalékra csökkent ez az arány. A vizsgált időszak végén az óvodákban, általános iskolákban és gimnáziumokban már csak a tartósan távol lévők 50-60 százalékának helyettesítésére foglalkoztattak állandó alkalmazottakat, az érettségit adó szakképzésben 40 százalék, az érettségit nem adó szakképzésben pedig csak 30 százalék volt ez az arány.

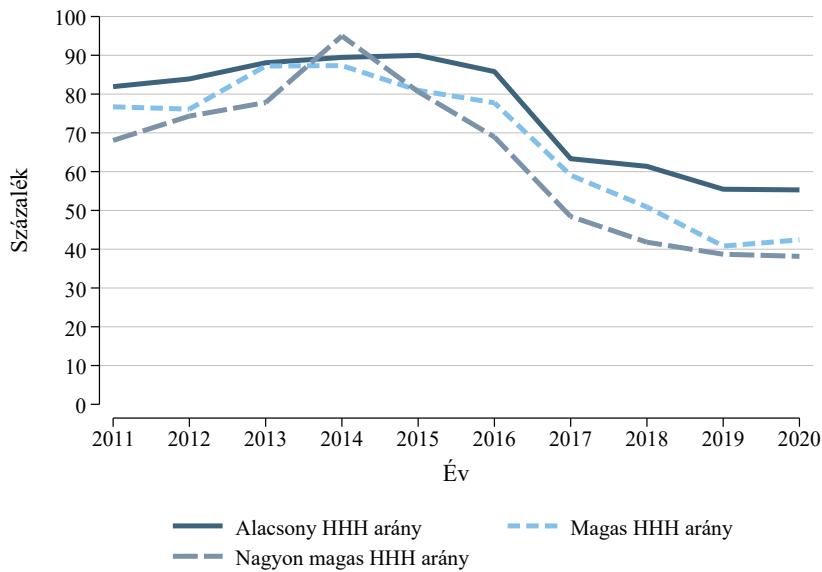
Úgy tűnik, hogy a kedvezőtlenebb helyzetű iskolák a helyettesítő tanári állásokat is kevésbé tudták betölteni, mint a többi intézmény. Az általános iskolák közül például azokban helyettesítették a legkisebb arányban állandó alkalmazottakkal a tartósan távol lévő tanárokat, ahol nagyon magas a HHH tanulók aránya (4. ábra)

3. ábra: Az állandó helyettesítésre alkalmazott pedagógusok a tartósan távol lévők százalékarányában, programtípusok szerint (2011–2020)

A B2.9. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_9.xlsx

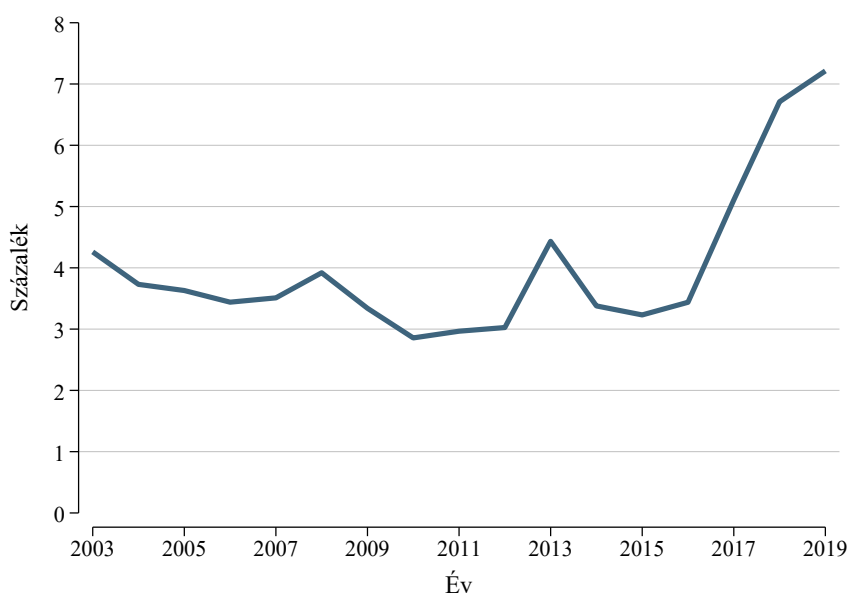
4. ábra: Az állandó helyettesítésre alkalmazott tanárok a tartósan távol lévők százalékarányában az általános iskolákban, a HHH tanulók aránya szerint (2011–2020)

A B2.9. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_9.xlsx

A tanárihiány növekedésére utal a tanári munkaerő-forgalom, az új belépők arányának rendkívüli mértékű emelkedése is (5. ábra). Míg 2003 és 2016 között mindvégig 3-4 százalék körül mozgott az egész közoktatásban az adott munkahelyre újonnan belépők aránya, 2016 után több mint 7 százalékra növekedett (az itt bemutatott ábra nem szerepel a 2021. évi kötetben, az alapjául szolgáló adatok a 2021. és a 2017. évi kötetben is megtalálhatók, letölthetők). Ehhez minden bizonnyal hozzájárult a középfokú szakképzést nyújtó iskolák teljes átszervezése is.

5. ábra: A belépő pedagógusok százalékaránya a közoktatásban (2003–2019)

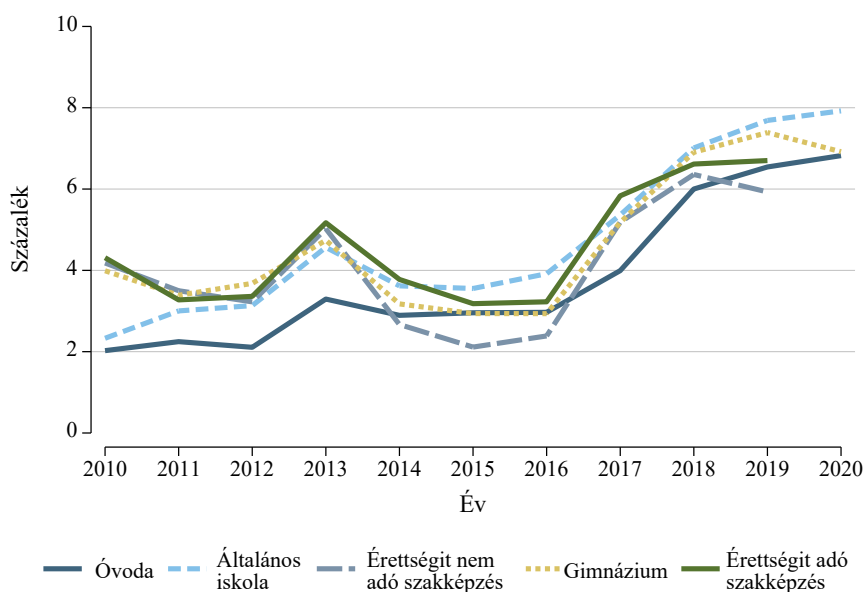
A B2.4. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_4.xlsx. A 2010 előtti adatok a 2017. évi indikátorkötet B2.4. indikátorának adatai alapján: http://www.mtakti.hu/wp-content/uploads/2018/01/B2_4.xlsx

A tanári munkaerő-forgalomban megfigyelt nagymértékű növekedést valószínűleg felerősítették azok a jelentős változások, melyek a középfokú szakképzést nyújtó intézményekben mentek végbe ebben az időszakban, a tananyag átalakítása, és végül a fenntartóváltás, de az átszervezések hatása a teljes közoktatási rendszerben megjelent, valamennyi programtípusban éreztette hatását.

2016 után minden programtípusban rendkívüli mértékben megnőtt a munkaerő-forgalom. Az óvodákban több mint háromszorosára, 2-ről 7 százalékra nőtt ez az arány 2020-ig, az általános iskolákban 2 százalék körüli értékről 8 százalékra, a gimnáziumokban pedig 4-ről 7 százalékra. A szakképző iskolákban 2019-ig tudtuk követni a változásokat: az érettségít nem adó szakképzésben 4-ről 6 százalékra nőtt a belépő tanárok aránya, az érettségít adó szakképzésben pedig 4-ről 7 százalékra (6. ábra).

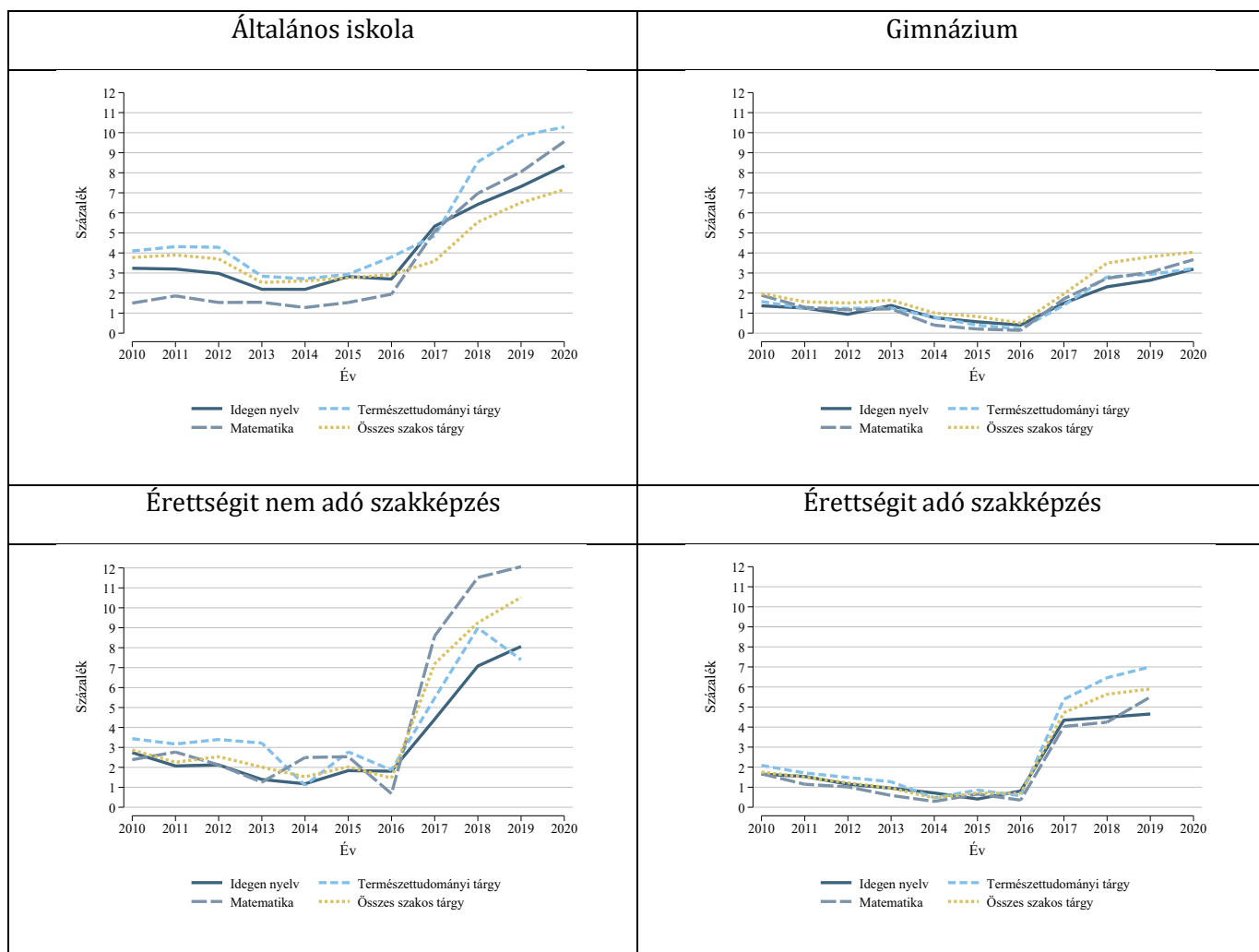
6. ábra: A belépő pedagógusok százalékaránya programtípusok szerint (2010–2020)

A B2.4. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_4.xlsx

A tanárhiány növekedését mutatja az is, hogy az egész közoktatásban 2016 után jelentősen emelkedett az egyes tárgyakat megfelelő képesítés nélkül tanítók aránya (7. ábra). A nem megfelelő képesítés legtöbbször azt jelenti, hogy ezek a tanárok úgy tanítanak egy szaktárgyat, hogy arra nincs képesítésük, tehát lehet, hogy pedagógiai képesítéssel rendelkeznek, de más szaktárgyból. 2016 után az egyes tárgyakat képesítés nélkül tanítók aránya minden programtípusban a korábbi szint két-háromszorosára nőtt. Az érettségít nem adó szakképzésben és az általános iskolákban volt már 2010-ben is a legnagyobb ennek az indikátornak az értéke. Az általános iskolákban 2020-ban már a természettudományi tárgyakat tanítók 10, a matematikát tanítók 9, az idegen nyelvet tanítók 8, valamint az összes szakos tárgyat tanítók 7 százaléka nem volt szakképesítve az adott tárgy tanításához. Az érettségít nem adó szakképző iskolákban 2019-ben (ebben a programtípusban eddig tudjuk adatokkal követni a folyamatokat) a matematikát tanító tanárok 12 százaléka, az összes szakos tárgyat tanító tanároknak pedig több mint 10 százaléka nem rendelkezett megfelelő szakképesítéssel. A gimnáziumokban volt a legjobb a helyzet, 2020-ban a szaktárgyak 3-4 százalékát tanították megfelelő képzettséggel nem rendelkező tanárok, de ebben az iskolatípusban is volt növekedés a 2010-es 1-2 százalékos arányokhoz képest. Az érettségít adó szakképzésben 2019-ben 4–7 százalékos arányokat látunk, itt is jelentős mértékű növekedés után.

7. ábra: Az egyes szaktárgyakat szakos képzés nélkül tanítók százalékaránya programtípusok szerint (2010–2020)

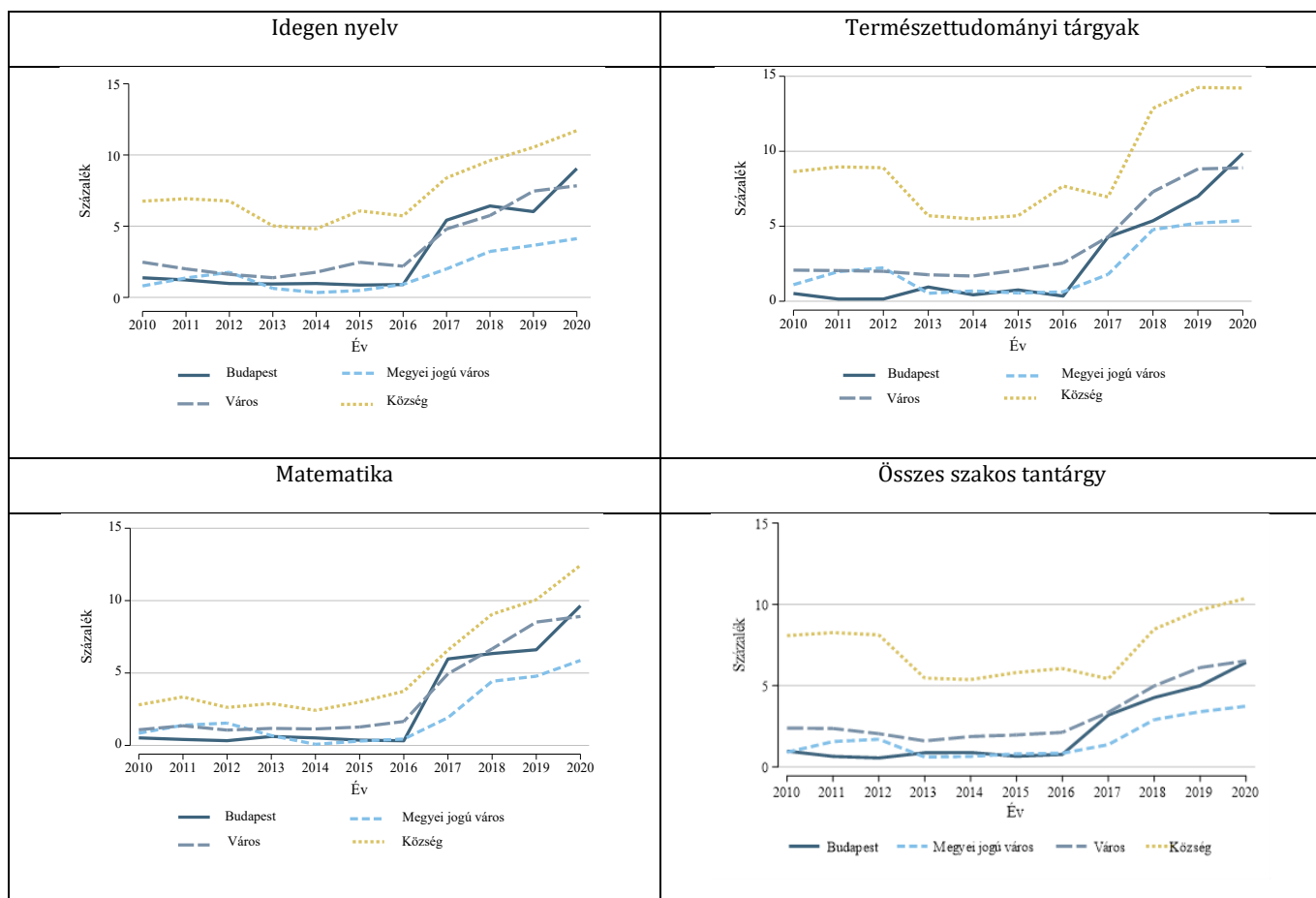

A C3.17. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/C3_17.xlsx

A növekvő tanárhiány okainak feltárása további elemzést igényel, de a 2016 után bekövetkezett éles emelkedéshez bizonyára hozzájárult a középfokú szakképzés átalakítása, valamint az ebben az időszakban megfigyelhető munkaerőpiaci átalakulások is. A feszített munkaerőpiaci helyzet a pedagógusok számára is egyre több alternatív elhelyezkedési lehetőséget kínálhatott. Erre utalnak azok a változások, melyek a képzés nélkül tanítók arányának településtípusok közötti különbségeinek alakulásában mutatkoztak.

Míg korábban a települési hierarchiában felfelé haladva csökkent az egyes tárgyakat szakképzés nélkül tanító pedagógusok aránya, amely Budapesten volt a legkisebb, 2016 után éppen itt kezdett el a legintenzívebb ütemben nőni, és 2020-ra a községek után már a fővárosban volt a második legnagyobb az arány. Ez arra utalhat, hogy a fővárosban, ahol a munkaerőpiaci folyamatok következtében egyre több alternatív elhelyezkedési lehetőség nyílt a tanárok számára, akik növekvő arányban élhettek is ezekkel (8. ábra).

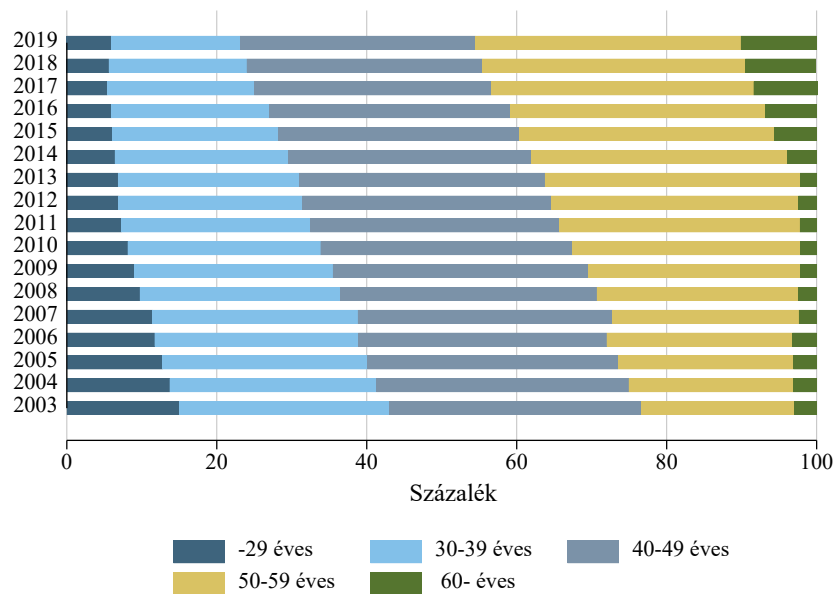
8. ábra: Az egyes szaktárgyakat szakos képzés nélkül tanítók százalékaránya az általános iskolákban településtípusok szerint (2010–2020)

A C3.17. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/C3_17.xlsx

Azok a rövid távú hatások, melyek 2016 után fokozták a tanárhiányt, csak erősítették azokat a folyamatokat, melyek a magyar közoktatási rendszert évtizedek óta jellemzik. Köztük azt, hogy a tanári kar elöregszik, miközben nincs elegendő pályakezdő a nyugdíjkorot elérő pedagógusok pótlására. 2003 és 2019 között évről évre átlagosan egyre nagyobb arányt képviseltek az 50 évnél idősebb tanárok, miközben a 40 évesnél fiatalabbak aránya folyamatosan csökkent (9. ábra).

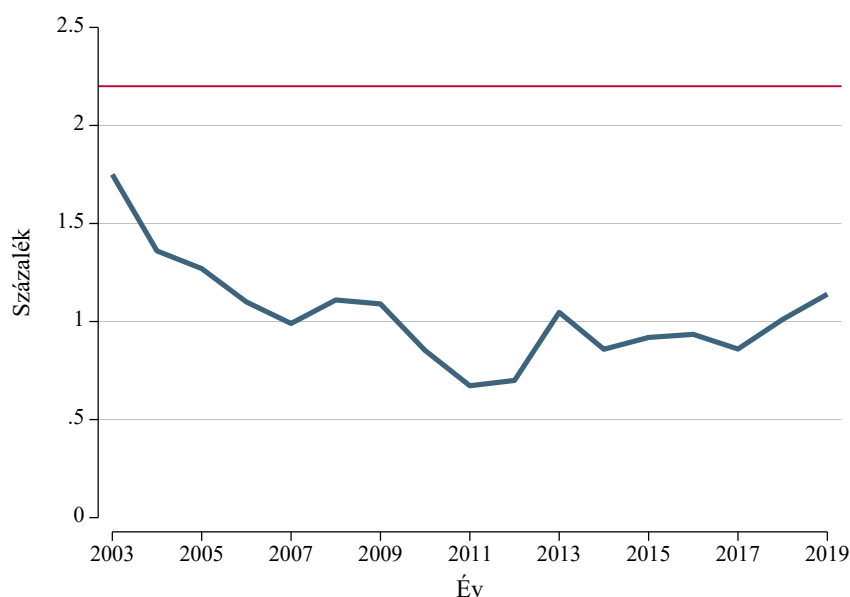
9. ábra: Az egyes korcsoportokhoz tartozó pedagógusok százalékaránya a közoktatási intézményekben (2003–2019)

A B2.2. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_2.xlsx. A 2010 előtti adatok a 2017. évi indikátorkötet B2.2. indikátorának adatai alapján: http://www.mtaki.hu/wp-content/uploads/2018/01/B2_2.xlsx

A munkaerő-forgalom korábban bemutatott növekedésében nem a pályakezdők arányának növekedése játszott szerepet, tehát nem az történt, hogy évről évre egyre több lett volna a pedagógusképzésben frissen végzett, a közoktatásban újonnan elhelyezkedő, korábban nem dolgozó pedagógus. A közoktatásban újonnan munkába állók aránya a teljes időszakban a 0,5–1,5 százalék közötti sávban mozgott (10. ábra). Ez az arány akkor sem lenne elég a nyugdíjba vonulók pótlására, ha a tanárok kormegoszlása egyenletes lenne. Ha azt feltételezzük, hogy a pedagógusképző intézményeket legfiatalabban 22 éves korban hagyhatják el végzettként, és a 65. életévüket betöltők nyugdíjba mennek, akkor egy-egy évben 44 évjáráthoz tartozó pedagógus dolgozik az iskolákban. Ha a tanárok kor szerinti megoszlása egyenletes lenne, akkor egy-egy évben 2,2 százalékkuk érné el a nyugdíjkorhatárt, és ennyi pályakezdő belépésére lenne szükség az utánpótlás biztosításához. Mivel a tanárok kormegoszlása távolról sem egyenletes, az idősebb pedagógusok aránya nagy és növekvő, ezért a pályakezdőknek évről évre 2,2 százaléknál is nagyobb arányban kellene belépniük a közoktatási rendszerbe ahhoz, hogy az utánpótlás biztosítva legyen.

10. ábra: A pályakezdő pedagógusok százalékaránya a közoktatásban (2003–2019)

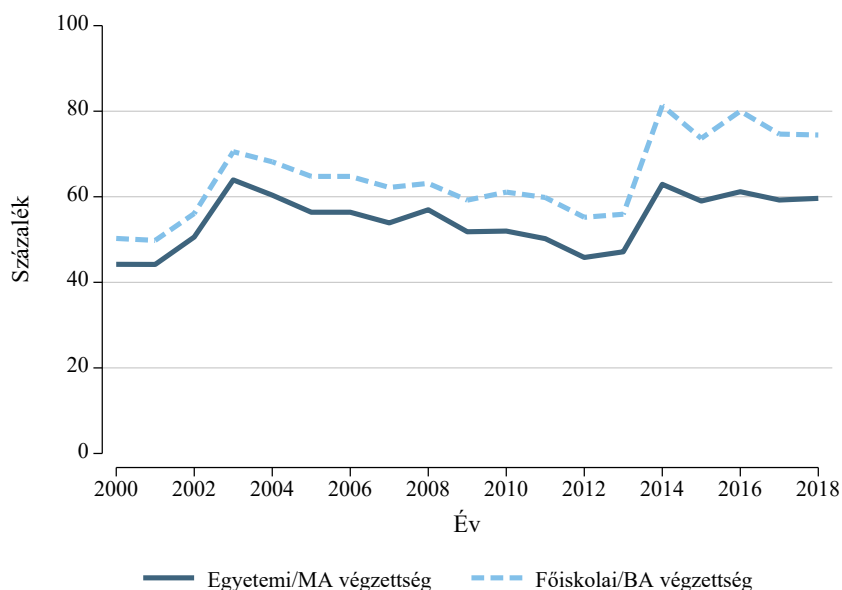

A B2.5. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_5.xlsx. A 2010 előtti adatok a 2017. évi indikátorkötet B2.5. indikátorának adatai alapján: http://www.mtaki.hu/wp-content/uploads/2018/01/B2_5.xlsx

Azt, hogy a fiatalok számára miért nem vonzó a tanári pálya, számos ok magyarázza, a munkakörülmények, az alternatív munkalehetőségek stb., de valószínűleg kitüntetett szerepe van benne annak, hogy milyen kereseteket lehet elérni a tanári pályán az egyéb diplomás foglalkozásokhoz képest.

A 11. ábrán – a korábbi indikátorkötetek adatait is felhasználva – 2000 és 2018 között mutatjuk be a szakképzett pedagógusok keresetének alakulását az azonos végzettségű, egyéb munkakörben dolgozó diplomások keresetének százalékarányában. A főiskolai/BA és az egyetemi/MA végzettségű pedagógusok átlagkeresete az egész időszakban lényegesen elmaradt az egyéb munkakörben dolgozó diplomások átlagkeresetétől. Az egyetemi/MA végzettségű tanárok kereseti lemaradása volt a nagyobb.

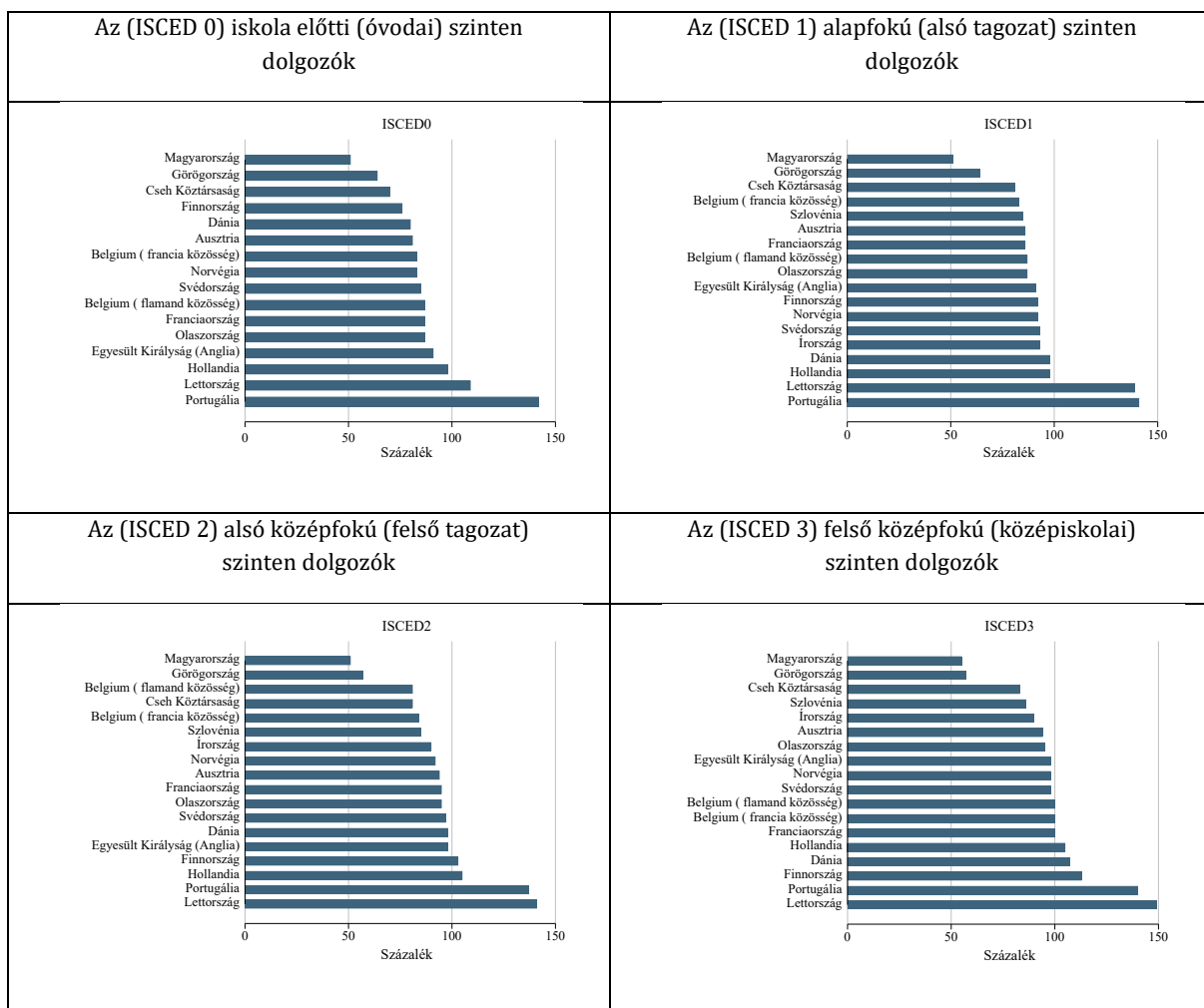
11. ábra: A szakképzett pedagógusok keresete az azonos végzettségű, egyéb munkakörben dolgozó diplomások keresetének százalékarányában (2000–2018)

A B2.14. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_14.xlsx. A 2010 előtti évekre vonatkozó adatok a 2017. évi indikátorkötet B2.12. indikátorának adatai alapján: http://www.mtaki.hu/wp-content/uploads/2018/01/B2_12.xlsx

A tanári pálya választására nem csak a teljes tanári életpálya során elérhető relatív keresetnek van hatása, de valószínűleg kitüntetett szerepet játszanak e döntésben a pálya elején elérhető keresetek a többi diplomás foglalkozásban elérhető keresettel összevetve. A 11. ábra a 2019. évi hazai adatok alapján helyezi el a pályájuk elején lévő magyar tanárok tényleges keresetét a felsőfokú végzettségűek keresetének százalékarányában az európai országokkal összehasonlítva. Az európai országok közül a magyar pályakezdő pedagógusok helyzete volt a legrosszabb, a közoktatás bármely szintjén dolgoznak is. Az egyéb felsőfokú végzettségűek átlagos keresetének mindössze nagyjából 50 százaléka volt tényleges keresetük (tehát a besorolási béren kívüli valamennyi egyéb kereseti elemet is számításba véve) (12. ábra).

12. ábra: A 25–34 éves pedagógusok tényleges keresete a felsőfokú végzettségűek keresetének százalékarányában az európai országokban (2020*)

*A legutolsó évre rendelkezésre álló adatok. Magyarország: 2019. évi adat.

A B2.16. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/B2_16.xlsx

Esélyegyenlőség

A magyar közoktatási rendszer hosszú idő óta nem vagy kevéssé képes az otthonról származó hátrányok enyhítésére, ami a különböző szociális háttérű tanulók középfokú és ennek nyomán felsőfokú továbbtanulási lehetőségeit is meghatározza. A továbbtanulási valószínűségek különbsége a legutóbbi években növekedett a hátrányos helyzetű és a nem hátrányos helyzetű tanulók között.

A középfokú oktatásban részt vevő 9–11. évfolyamos hátrányos és nem hátrányos helyzetű tanulók programtípus szerinti megoszlása nagymértékben eltér egymástól.¹ Az adataink által lefedett utolsó évben, 2019-ben a HH tanulók körében 37,6 százalék volt az érettségire adó képzésre járók aránya, szemben a nem HH tanulók körében mért 80,3 százalékos aránnyal. A gimnáziumba járók arányát vizsgálva még nagyobb (nagyjából három és félszeres) a különbség. A HH tanulók 12,8 százalékos arányával áll szemben a nem HH tanulók 46,6 százalékos aránya. Érdekes azt is kiemelni, hogy ezzel párhuzamosan az alapvetően gyógypedagógiai tantervű szakiskolákba (korábbi nevén speciális szakiskola) járók aránya a HH tanulók körében 7,6 százalék, míg a nem HH tanulók körében 1,8 százalék volt. A társadalmi különbségek ráadásul időben növekvő tendenciát mutatnak. Az érettségire adó képzésre járók arányában 2019-ben mért 42,6 százalékpontos különbség öt évvel korábban, 2014-ben, még csak 27,9 százalékpont volt. Mindez azzal magyarázható, hogy míg a HH tanulók körében évről évre kissé csökken az érettségire adó képzésben tanulók aránya, addig a nem HH tanulók esetében éppen ellentétes folyamat zajlik, egyre nő az érettségire adó iskolákba járók aránya. (Hasonló tendenciák figyelhetők meg a HHH tanulók középfokú oktatásbeli megoszlásában is.)

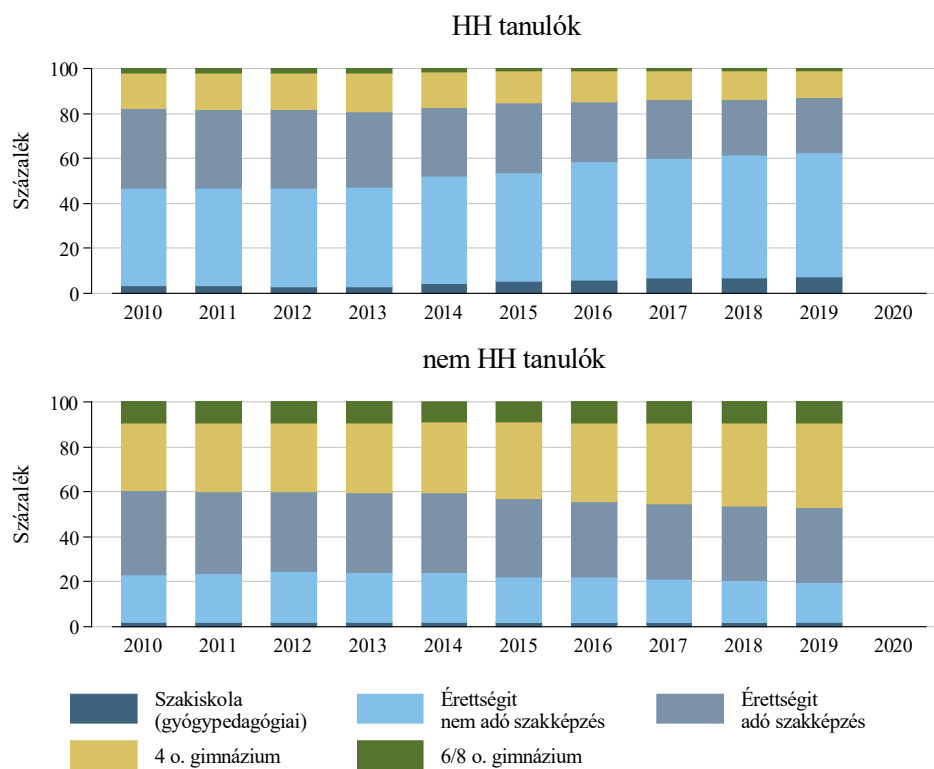
Ezek a változások a 6 és 8 osztályos (14. ábra), valamint a 4 osztályos gimnáziumi képzés esetén is megfigyelhetők (15. ábra). Míg a HH tanulók körében 2013 után évről évre csökkent a 4 osztályos, illetve a 6 és 8 osztályos gimnáziumi képzésben részt vevők aránya, a nem HH tanulók körében a 4 osztályos gimnáziumba járók aránya 2013 után évről évre folyamatosan nőtt, a 6 és 8 osztályos gimnáziumba járóké pedig nem csökkent.

---

¹ Az indikátor azért ezt a három évfolyamot vizsgálja, mivel a programtípusok képzési ideje eltérő, így a felsőbb évfolyamok bevonása torzítva mutatná azt, hogy egy hátrányos vagy nem hátrányos helyzetű tanuló milyen valószínűséggel tanul az egyes programtípusokban.

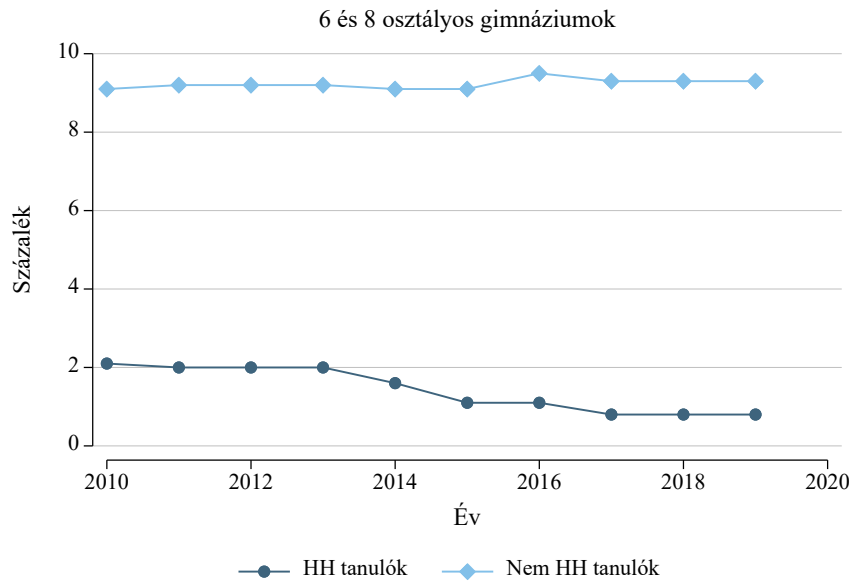

13. ábra: A hátrányos és a nem hátrányos helyzetű tanulók programtípus szerinti százalékos megoszlása (2010–2019)

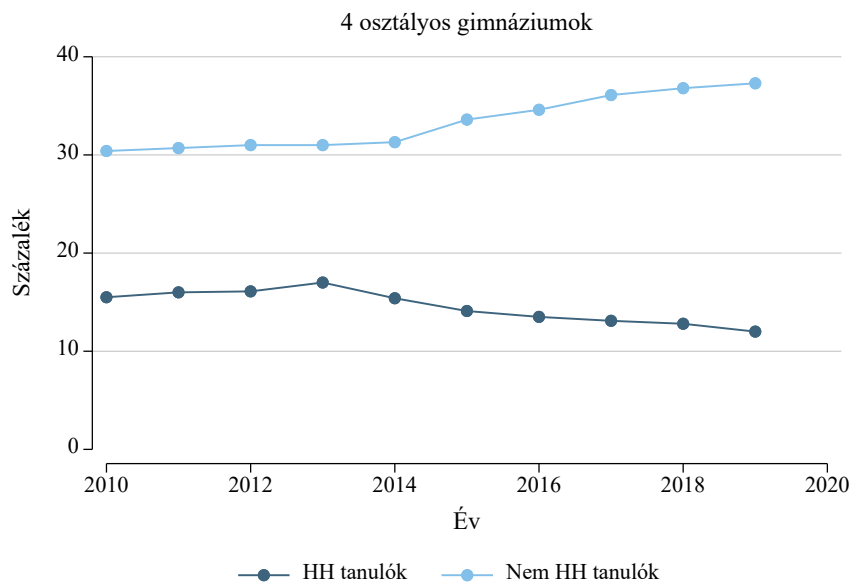
Megjegyzés: Az indikátor esetében külön kategóriaként kezeljük a gyógypedagógiai szakiskolai képzést (korábbi elnevezése: speciális szakiskola). A C3.13. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/C3_13.xlsx

14. ábra: A 6 és 8 osztályos gimnáziumba járók aránya a hátrányos és a nem hátrányos helyzetű tanulók körében (2010–2019)

A C3.13. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/C3_13.xlsx

15. ábra: A 4 osztályos gimnáziumba járók aránya a hátrányos és a nem hátrányos helyzetű tanulók körében (2010–2019)

A C3.13. indikátor adatai alapján: https://kti.krtk.hu/wp-content/uploads/2022/02/C3_13.xlsx

A hátrányos helyzetű és a nem hátrányos helyzetű tanulók középiskolai részvételének eltérései a két csoport felsőfokú továbbtanulási valószínűségét is befolyásolják, mivel a

felsőoktatásba való bejutás előfeltétele az érettségi vizsga megléte. 2021-ben a felsőoktatásba felvettek között 3,9 százalék volt a HH tanulók aránya. Ez az érték ugyan alacsony, de mégis magasabb, mint a 2017-ben mért 1,1 százalék. A felvétel évében érettségizettek és általános eljárásban felvettek körében ugyanakkor 2021-ben is mindössze 2,3 százalék volt a HH tanulók aránya (16. ábra).

16. ábra: A hátrányos helyzetű tanulók százalékaránya a felsőoktatásba felvettek körében (2010–2021)

